

heldigt, at en saadan Forandring i de bestaaende Lønningsforhold skete paa Lønningsloven. — Paa det næste Punkt, under Nr. 66, har Udvalget forbeholdt sig sin Stilling til den begærede Forøgelse af 10,000 Kr. til Dpretelse af ny Brevsamlingssteder og Lønningsforhøjelser for de bestaaende, samt til Afholdelse af de Udgifter, der ville være forbundne med en paatænkt Udvidelse af Brevsamlingsstedernes Forretningsomraade. Jeg skal her bringe i Erindring, at det var en Sag, som rejstes af Finansudvalget i Fjor; det, man fra vor Side har ønsket at opnaa, er, at Brevsamplingsstedernes Forretningsomraade udvides saaledes, at de navnlig kunde tilfredsstille Befolkningens almindelige Trang med Hensyn til Benge- og Pakkepostforsendelser, hvad de ikke kunne nu. Regeringen lovede i Fjor at tage dette Forhold under nøjere Overvejelse, og i Anledning af dette Løfte var det, at de begærede Bevillinger til 5 ny Postekspeditioner bleve udstemte. Overvejelserne ere gaaede noget langsomt; jeg antager paa Grund af de Forandringer, der have fundet Sted i den højeste Postadministration; der er endnu ikke kommen nogen fuldstændig Medbegørelse med Hensyn til Regeringens Planer om Udvidelse af Brevsamplingsstedernes Forretningsomraade, men der er den bedst mulige Udsigt til, at der meget snart vil komme til at foreligge en saadan, saaledes at vi til 3dje Behandling kunne tage endeligt Standpunkt til dette Spørgsmaal. Man antager, at det høje Ting billigere, at Udvalget ikke har kunnet tage Standpunkt til den Bevilling, hvoraf, efter mit Overslag, 8,000 Kr. vil gaa til den paatænkte Udvidelse af Forretningsomraadet, før man ved, hvori den skal bestaa, og før man har haft Vejledning til at drøfte dens Natur med Ministeren. — Paa Nr. 67 skyldes Forbeholdet manglende Oplysninger, som antagelig ville komme til Stede mellem 2den og 3dje Behandling. — Under Nr. 68 foreslaar man at nedsætte Beløbet til Udvidelse af Postlokalerne i Nybøbing paa Falster med 5,500 Kr. Det er jo allerede et reduceret Overslag, der her foreligger for os, idet der ikke er budgetteret noget til en Postmester, men kun er Tale om Postvæsenets Forretningslokaler. Det har forekommet Udvalget, efter at det har gennemgaaet Sagen, at der kunde spares ret betydeligt paa dette Beløb af 20,500 Kr.; det har ment, at dette Beløb var for højt til en saadan Udvidelse, at denne maatte kunne gøres for mindre, og at Udvidelsen heller ikke behøvede at være saa stor, som man har tænkt sig.

Med Hensyn til Telegrafvæsenets Budget er Forholdet det sikk modsatte af Post-

væsenets. Det almindelige finansielle Resultat er her ret nedslaaende. I 1892—93 var der en Underbalance paa 166,000 Kr., i 1893—94 steg den til 170,000. Da man i Fjor gik til en Forhøjelse af Telegramtats-terne, var en af Aarsagerne dertil netop den, at man saaledes mente at kunne formindste Underbalancen paa Telegrafvæsenet saa betydeligt, at det virkelig vilde kunne spille en Rolle paa Budgettet i det hele. Denne Formindstelse skulde selvfølgelig fremkomme derved, at Indtægterne forøgedes og Udgifterne formindstedes, idet der formodentlig vilde blive Brug for nogle færre Funktionærer, eller deres Antal i alt Fald ikke behøvede at stige saa stærkt, naar Ordantallet blev mindre, hvad der ganske sikkert allerede maatte have vist sig at være Følgen af de ny Telegramtatsster, der ere efter Ord ligesom Taksterne i det øvrige Europa. Vi finde imidlertid ikke disse Hensyn rigtig fyldestgjorte paa dette Budget. Det skulde ganske vist give et finansielt bedre Resultat, da der vel er foreslaaet en Udgiftsforøgelse af 97,000 Kr. men samtidig en Indtægtsforøgelse paa 202,000 Kr., saaledes at Underbalancen paa den Maade opvejedes, men man har ikke ret kunnet se, at dette Overslag havde Udsigt til at holde Stik. Der er nemlig budgetteret en betydelig Stigning i Antallet af indenlandske Telegrammer trods Telefonens stadig stigende og for Statstelegrafen saa skadelige Konkurrence, og uagtet Telegramtatssternes Forøgelse ikke fører til Forøgelse af Telegrammernes Antal; dette er ikke en Konsekvens, man har tænkt sig. Jeg kan ikke se rettere, end at den budgetterede Forøgelse af Telegrammernes Antal vanstelig vil kunne holde Stik. Det viser sig jo nemlig, at der har været en Nedgang fra 659,000 i 1892—93 til 649,000 i 1893—94. Nu foreslaar man en betydelig Stigning i Antallet af Telegrammerne trods de ny Telegramtatsster, en Stigning, som dog næppe vil finde Sted. Hvad der derimod er sikkert ved Sagen, er, at Udgiften vil forøges meget betydeligt. Resultatet vil blive, at stønt Telegramtats-terne ere forøgede, komme vi langt fra til den gunstige Balance, vi have tænkt os. Det er disse Betragtninger, som have maattet stille os meget tvivlende lige over for dette Budget, og samtidig har man i Udvalget taget Spørgsmaalet om Statens Forhold til Telefonvæsenet op, saaledes som det fremgaar af det Samraad, der er nævnt i Betænkningen under Nr. 74. Det er nemlig klart, at ved et Arrangement her vil der kunne indføres betydelige Forandringer i dette Forhold, men da jeg ikke er bemyndiget til at udtale mig om Realiteten af